

[Jensen-Broby.]

mange af disse Virksomheders Indehavere godt vilde have udført, men ikke har Raad til at lade udføre.

Man har sat Laanegrænsen op for Beboelsesejendomme med en Ejendomsskyldværdi paa indtil 25 000 Kr., saaledes at Laanet kan andrage 50 pCt. af den af Kommunalbestyrelsen godkendte Udgift, medens Grænsen tidligere var 35 pCt. Man har skærpet Garantien lidt for Erhvervs-ejendomme. Medens man for Beboelsesejendomme kræver en Garanti af 90 pCt. af den ansatte Ejendomsskyldværdi, har man for Erhvervs-ejendomme, Fabriksejendomme, Værksteder og Hoteller foreslaaet Laanegrænsen sat til 60 pCt., for Kontorer og Forretningsejendomme til 75 pCt. Der kan vel ikke være noget at sige til, at man sikrer sig lidt bedre for disse Ejendommers Vedkommende end for de andres.

Jeg tror, at alle disse Ændringer betyder Forbedringer; og at man forlænger den Tidsfrist, inden for hvilket Arbejdet skal sættes i Gang, er ganske naturligt, saaledes at der er Tid til at faa udarbejdet Overslag og indsende Ansøgning.

Der er saa en Ting, jeg gerne vil spørge den højtærede Indenrigsminister om, eller rettere sagt bede den højtærede Indenrigsminister bekræfte, idet jeg gaar ud fra, jeg har Ret i min Betragtning. Der er ingen Tvivl om, at hvis en Erhvervs-virksomhed har en gammel Fabriksbygning eller et Værksted liggende og bygger en ny, hvor den gamle har ligget, saa hører den nye Bygning ind under Loven. Der er heller ingen Tvivl om, at hvis man bygger til paa Fabriksbygningen eller Værkstedet, falder det ogsaa ind under Loven. Men hvis man opfører en selvstændig Bygning, hvor der ikke har ligget nogen før, men som er en naturlig Udvidelse af Virksomheden, forstaar jeg Loven paa den Maade, at ogsaa denne nye Bygning, naar den er i nøje Overensstemmelse med hele Produktionsapparatet, falder ind under Loven.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Dahl, nævnte Københavns Kommune. Jeg skal ikke komme ind paa Byggevedtægtens § 61, som det ærede Medlem var inde paa, men der er en anden Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, og som jeg tror i nogen Grad har bevirket, at der ikke er kommet saa meget Arbejde i Gang her i København. Jeg kender et bestemt Tilfælde, som jeg ønsker offentligt frem, og som viser, at man i Københavns Kommune har —

jeg maa ikke sige nogle Kinesere siddende, men jeg har Lov til at sige, at der er lidt Kineseri med i Spillet, saaledes at det er vanskeligt at faa Forbedringer, der giver Beskæftigelse, gennemført. En Mand købte for nogle Aar siden en Ejendom i Torden-skjoldsgade og byggede den om væsentligt til smaa Lejligheder. Det var dengang Meningen at sætte en Etage paa, men Pengene strakte ikke til. Nu har han imidlertid faaet flere Midler til Raadighed, saaledes at han kan sætte en Etage paa og skaffe en Lejlighed til sig selv til en forholdsvis billig og rimelig Leje. Imidlertid er der kommet en ny Byggevedtægt i København, som forbyder at lave dette uden Dispensation. I selve Gaden er der Mansard paa adskillige Ejendomme, ogsaa Naboejendommene, saa man kan ikke forstaa, at det skulde kunne være nogen Synd at sætte Mansard ogsaa paa denne; men det Andragende, han har sendt ind, og som drejede sig om en halv Snes Tusinde Kroner, som han vilde sætte Arbejde i Gang for, blev pure afvist.

Det er den Slags Ting, som jeg synes der er en lille Smule Kineseri i, og saa vidt jeg ved, er der adskillige af den Slags Tilfælde, hvor Kommunen ikke har været interesseret i at faa Arbejde i Gang. Det synes jeg ikke, vi kan lade gaa helt upaataalt hen. Naar Staten igennem en saadan Lov opfordrer til at sætte Arbejde i Gang, saa bør man ikke i København have siddende Kinesere til at hindre, at det kan komme i Gang!

O. Kier: Det er nu tre Maaneder, siden vi her i Tinget diskuterede de Problemer, som samler sig omkring denne Lovgivning, og det er tre Maaneder, siden vi her i Rigsdagen udtalte Haabet om, at den Lov, der blev underskrevet af Kongen den 31. Oktober, maatte virke efter sin Hensigt, virke saaledes, at den virkelig satte Arbejde i Gang. Vi maa vist erkende, at saaledes er det ikke gaaet, der er kommet alt for lidt Arbejde i Gang, og jeg vil derfor udtale Haabet om, at det vil være muligt i det Udvalg, som skal nedsættes — man har jo baade fra Venstres og Socialdemokratiets Side udtalt Ønske herom, og vi slutter os dertil —, at give Loven en saadan Form, at den kan virke efter sin Hensigt og blive brugt af Husejere og Lejere især nu, da Omraadet udvides.

Naar jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes at finde en saadan Form i Udvalget, saa mener jeg dermed, at jeg tror ikke, at Loven efter det Forslag, som i